

491.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 czerwca 1932 r.

w sprawie trybu oszacowania dóbr skonfiskowanych przez b. rządy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość, a podlegających wydaniu przez Państwo Polskie oraz w sprawie wyznaczenia władz i określenia ich postępowania w związku z wymiarem i poborem podatku od tych dóbr.

Na podstawie art. 9, ustępu ostatniego, ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o dobrach skonfiskowanych przez byłe rządy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 189) zarządzam co następuje:

§ 1. Wartość dóbr, które podlegają wydaniu bądź na skutek decyzji Ministra Skarbu (art. 5 ustawy), bądź na podstawie wyroku prawomocnego i wykonanego (art. 8 i 9, ustęp przedostatni, ustawy), ustala komisja szacunkowa, wyznaczona dla każdego poszczególnego przypadku przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, składająca się z przedstawiciela Ministra Skarbu jako przewodniczącego oraz z przedstawiciela Ministra Rolnictwa i jednego zaprzysiężonego znawcy, powołanego na wniosek tej izby skarbowej, w której okręgu leżą — w całości lub przeważającej części — dobra skonfiskowane.

§ 2. Ustalenie czystej wartości następuje według stanu i wartości dóbr w czasie wydania decyzji lub wyroku prawomocnego i wykonanego (§ 1) oraz według zasad, podanych niżej w § 5.

§ 3. Koszty ustalenia wartości będą pokrywane z budżetu Ministerstwa Skarbu o ile chodzi o koszty podróży i diet delegata tegoż Ministerstwa oraz o wynagrodzenie znawcy, zaś z budżetu Ministerstwa Rolnictwa odnośnie kosztów podróży i diet jego delegata.

Wynagrodzenie znawcy określa izba skarbo-
wa, powołana do wymierzenia podatku (§ 6), na wniosek przewodniczącego komisji szacunkowej, według zasad, przyjętych przy przyznawaniu wynagrodzenia znawcom, powołanym do dokonywania szacunków w sprawach podatku spadkowego.

§ 4. Komisja szacunkowa, po ukończeniu swej czynności, przesyła protokół szacunkowy, podpisany przez przewodniczącego i członków, wraz z aktami sprawy, znajdującymi się w posiadaniu komisji, właściwej izbie skarbowej (§ 6).

§ 5. Szacowanie dóbr, podlegających wydaniu, będzie przeprowadzone według następujących zasad:

a) Wartość majątków leśnych zostanie obliczona w wysokości skapitalizowanego rocznego dochodu, możliwego do osiągnięcia z szacowanego obiektu przy racjonalnej gospodarce, po potrąceniu wydatków.

Za dochody przyjmuje się dochód z użytku głównego, t. j. drewna oraz dochody z użytków ubocznych, dopuszczalnych z punktu widzenia racjonalnego gospodarstwa leśnego. Dochód z użytku głównego oblicza się, utrzymując kolej rębny, obowiązującą obecnie w danym obiekcie. Gdyby utrzymanie istniejącej obecnie kolei uniemożliwiało samowystarczalność danego obiektu — dopuszczalne jest stosowne obniżenie kolei rębny.

Za wydatki przyjmuje się koszty zalesień, administracji, koniecznych remontów istniejących budynków i niezbędnych urządzeń, podatki państwowe i komunalne.

Dla obliczenia dochodów i wydatków przyjęte będą normy przeciętne dla miejscowych warunków w roku przeprowadzania szacunku.

Przy ocenianiu obiektów, których stan nie zezwala na użytkowanie w normalnych rozmiarach, oblicza się dochód roczny dla jednego lub kilku okresów przejściowych.

Wartość majątku oblicza się w tym wypadku jako sumę skapitalizowanych dochodów w poszczególnych okresach przejściowych oraz skapitalizowanego dochodu normalnego, po zdyskontowaniu ich na rok przeprowadzenia szacunku.

Jeżeli przeciętna wartość 1 ha lasu zrówna się lub wypadnie poniżej wartości 1 ha gruntu leśnego, obliczonej przez skapitalizowanie renty gruntowej, — szacunek gruntu leśnego i drzewostanów przeprowadza się oddzielnie na zasadach następujących:

Wartość gruntu leśnego oblicza się w wysokości skapitalizowanej renty gruntowej, osiągniętej z lasu normalnego.

Wartość upraw i młodników do lat 20-stu oblicza się w wysokości kosztu zalesienia, skapitalizo-

wanego za okres równy wiekowi uprawy lub młodnika.

Wartość drzewostanów, rokujących przyszłość, w wieku od 21 do 60 lat oblicza się, mnożąc ich wartość, spodziewaną w chwili osiągnięcia wieku rębności przez czynnik $\left(\frac{w}{u}\right)^2$, w którym w oznacza wiek drzewostanu, zaś u przyjętą kolej rębu.

Wartość drzewostanów, rokujących przyszłość, które przekroczyły wiek lat 60, względnie wiek, ustanowiony kolej rębu mniej lat dziesięć, jak również wszystkich bez względu na wiek drzewostanów, nie rokujących przyszłości, szacuje się według ich wartości użytkowej.

Od obliczonej powyższymi sposobami wartości majątku leśnego dla ustalenia jego czystej wartości należy potrącić wartość wszelkich istniejących obciążeń.

Przy kapitalizacji i dyskoncie w wyżej podanych metodach szacowania stosuje się stopę 3% -wą, z wyjątkiem kapitalizacji świadczeń serwitutowych, która winna być dokonana zgodnie z obowiązującymi przepisami w przedmiocie likwidacji serwitutów.

b) Czysta wartość gruntów niezalesionych, wód, budynków, zakładów przemysłowych i t. p. urządzeń, niezwiązanych z gospodarstwem leśnym oraz takich, które z uwagi na cel i sposób ich wykorzystania są lub winny być wydzielone z gospodarstwa leśnego, ustala się według zasad i norm, zawartych w rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 617).

§ 6. Do wymierzenia podatku, przewidzianego w art. 9 ustawy o dobrach skonfiskowanych, jest właściwą ta izba skarbowa, w której okręgu leżą dobra skonfiskowane; jeżeli są one położone w okręgach dwóch lub więcej izb, właściwą izbę wyznacza Minister Skarbu.

§ 7. Przy wymierzaniu i pobieraniu podatku stosuje się postanowienia ustaw o podatku spadkowym (wraz z rozporządzeniem wykonawczem), obowiązujące w b. zaborze rosyjskim, ze zmianami, o których mowa niżej w §§ 8 i 10:

§ 8. Podatek wymierza się od czystej wartości dóbr otrzymywanych, ustalonej przez komisję szacunkową (§ 5), względnie od wartości, wypłaconej uprawnionym wzamian za nieruchomości miejskie, niepodlegające wydaniu (art. 3 ustawy) i według stopy procentowej, wyszczególnionej w art. 9 ustawy o dobrach skonfiskowanych.

§ 9. Jeżeli dobra otrzymują dwie lub więcej osób, to podatek oblicza się co do każdej osoby oddzielnie według czystej wartości części majątku jej przypadłej. Część, przypadająca poszczególnemu uprawnionemu, jeżeli jej wartość nie przenosi 10.000 zł, nie podlega podatkowi.

§ 10. Decyzję, czy wzamian za podatek ma być zatrzymana odpowiednia część dóbr oddawanych, powożmie Minister Skarbu; szacowanie tej części zostanie dokonane w sposób, określony niniejszym rozporządzeniem dla szacowania całości oddawanych dóbr.

§ 11. Wydanie dóbr nie może nastąpić przed uiszczeniem lub należytem zabezpieczeniem wymierzonego podatku; stwierdzenie uiszczenia względnie zabezpieczenia należy do właściwej izby skarbowej (§ 6).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Pilsudski*